

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΛ Β΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά Ἦχος πλ. β' Ἡ ἀπεγνωσμένη ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὁ Θεὸς ὁ θέλων σωθῆναι πάντας, ἐπίβλεπον, ἴδε τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ μου τὰ δάκρυα, ὡς μάταια ἀπόση· τίς γὰρ προσῆλθέ σοι προσπίπτων, καὶ εὐθὺς οὐκ ἐσώθη; τίς δὲ ἐβόησε θερμῶς σοι, καὶ εὐθὺς οὐκ ἠκούσθη; καὶ γὰρ Δέσποτα, ταχὺς εὐρίσκη, εἰς σωτηρίαν πᾶσι τοῖς αἰτουσὶ σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν ταῖς ἁμαρτίαις καταποθέντα, καὶ φιληδονίαις καταρραγέντα, ἀνάστησον εὐσπλαγγνε, τῇ σῆ φιλανθρωπίᾳ, μὴ με ἐπίχαρμα δαιμόνων, συγχωρήσης γενέσθαι, μηδὲ ἀνάξιον ἐάσης, τῶν φρικτῶν μυστηρίων, ἀλλὰ πρόσδεξαι ὡς ἐλεήμων, πρὸ τῆς ἐξόδου στεναγμούς μου καὶ δάκρυα, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θρήνησον ψυχὴ μου πρὸ τῆς ἐξόδου, πρόσπεσον τῷ Κτίστη ἐν μετανοίᾳ, δάκρυα προσάγαγε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, κρᾶζον Χριστῷ ἐν κατανύξει. Ἡμάρτηκά σοι Λόγε, δέξαι πολλὰ ἡμαρτηκότα, μὴ με ἀποβδελύξει, μὴ παρόψη με Δικαιοκρίτα, μηδὲ εἰς πῦρ με ἀποπέμψης μακρόθυμε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου Ἦλην ἀποθέμενοι ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ γάμος ἠντρέπισται, τοῦ οὐρανοῦ Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι, τί βραδύνεις μέλαινα, ἐκουσίως ψυχὴ; ῥυπαρὰ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν, δεῦρο, πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ Ἀειπαρθένῳ κραυγάζουσα. Ὑσσώπω πρεσβείας, ῥαντίσασα καθάρισον Ἀγνή, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὃ Σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος Παναμώμητος· διὸ σου δέομαι τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπσως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ, ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ πόρνη κενώσασα, μύρου ἀλάβαστρον πάλαι, τοῖς ποσὶ σου Δέσποτα, πάντων ἠλευθέρωται, ὧν περ ἔπραξεν, ὁ Ληστής μόνον σου, μνημονεύσας ὠφθη, καὶ εὐθέως εἰς Παράδεισον, αὐτὸν εἰσήγαγες, ἐγὼ δὲ τί πράξω ὁ ἄθλιος; οὐ μύρον, οὐ κατάνυξιν, ἔχω, δωρεάν με ἐλέησον, οἰκτειρόν με Λόγε, ἡ ἄχραντός σου Μήτηρ δυσωπεῖ, ἣν ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ σου, μέγα καταφύγιον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι, καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη πολυέλεε.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὄρῳ, μυστήριον Υἱέ μου, πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. β'

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν, τοῦ θανάτου Κύριε· ὄν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόφῳ· Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ράβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοὶ προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ σὲ κηύσασα Χριστέ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ Σταυρῷ σὲ δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὀρῶσα, ἐτέρωτο λύπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε θρηνωδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε τοῦ ἐλέους.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγιασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενούσιν ἐν ἁμαρτίαις, δι' αὐτοῦ σοὶ προσπίπτομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν ξύλῳ βλέπουσα νεκρόν, κρεμάμενον ἢ Παρθένο Θεόν, ὄν ἔτεκε σαρκί, θρηνωδοῦσα ἐβόα· Τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου, Υἱέ ἐκπλήττομαι, πῶς ὡς κατάκριτον Σταυρῷ, προσήλωσαν οἱ ἄνομοι, τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ ξύλον ἤνεγκε φθοράν, ἐν Ἐδὲμ τῷ Γενάρχη. Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν, ἠνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ, ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὔρε τὸν Παράδεισον,

κραυγάζων ὁ Ἀδάμ. Ὡ ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικὸν

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας.
Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ικέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σφίξεις με, Σῶτερ, προσπαγεῖς ἐπὶ ξύλου, τὸν Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Σὺ τὰς παλάμας ἀπλώσας ἐπὶ Σταυροῦ, ἠγκαλίσω Δέσποτα, ἀπωσθέντας τοὺς βροτούς, καὶ τῷ σῶ προσήγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγαπητός, καὶ ὁμοούσιος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὡσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐπὶ Σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθέν, καὶ εὐρῶν συνέταξας αὐτό, ἀπλανέσιν Ἰησοῦ, δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἄνω οἱ εὐκλεεῖς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐνεκρώθησαν ἐν γῆ, ὑποστάντες βάσανα πολλά, καὶ ποικίλους πειρασμούς, οἱ ἀξιόγαστοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ βημάτων ἀδίκων διὰ Χριστόν, τὸν ἐν πᾶσι δίκαιον, παρεστῶτες Ἀθληταί, κρίσιν πᾶσαν ἄδικον ὑμεῖς, δικαιοῦσαν ἐν Θεῷ, καθυπεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, προξενήσης Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν Σταυρῷ, καὶ ὀρῶσα σείεται ἡ γῆ, θρηνωδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐκτον προσάξω τῇ Θεοτόκῳ μέλος. Ἰωσήφ.

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ προμήτωρ θάνατον, ἐπεισηξεν ἀλλ' αὐτή, τὴν ζωὴν κυήσασα Ἀγνή, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν, ἀληθῶς καὶ

ἄσπιλον Ἀγνήν, καταφεύγω. Βοηθός, γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπά, Θεοτόκε ἴασαι, τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον τῆ σῆ, μεσιτεία πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς [TO AKOYTE](#)

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῆ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσεῖετο κτίσις, καὶ καρδία τῶν βροτῶν σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρεῖα πίστιν ὑπεδέχοντο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Μανεῖς ὁ ἄδικος λαός, σὲ τὸν δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιοῦντα τοὺς βροτούς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρός, τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκίνει πᾶσαν ἑαυτοῦ, τὴν κακίαν ὁ πλάνος, τοῖς Ἅγίοις παλαίων, ἀλλ' ἠττάτο καθορῶν, ἀταπεινώτους αὐτούς, καὶ τῆς θείας κοινωνοὺς λαμπρότητος.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων ὥρα ταῖς σφοδραῖς, ἠλλοιοῦτο αἰκίαις, ἀλλ' ἐπέλαμπε μᾶλλον, ἡ φαιδρότης τῆς ψυχῆς, τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁραῖον κάλλει σὲ Υἱέ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων, καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθῆς, ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, δι' ἐμὲ ἐπὶ Σταυροῦ, κενώσας διὰ τῆς σέ, κησάσης οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ, τῇ θεογενεσίᾳ ἐκουσίως εἰς πάθη, ὠλίστησα χαλεπά· διό σε Θεοῦ Ναέ, ἱκετεύω, Δέσποινα βοήθει μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς Κυρίου ἐκλεκτή, οὐρανόθεν παστάδος, ποίησον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ σκέπη σου, ὡς ἐν παστάδι σεπτῇ, καθ' ἐκάστην, πόθῳ σε γεραίροντα.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς [TO AKOYTE](#)

Χριστός μου δύναμις, Θεός και Κύριος, ή σεπτή Έκκλησία θεοπρεπώς, μέλπει ανακράζουσα, εκ διανοίας καθαρᾶς, εν Κυρίῳ εορτάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ αγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ταθέντα ξύλω σε ὀρῶν ὁ Ἥλιος, ἐμελαίνετο φόβῳ, και σκοτασμόν, πλάσμα ἀπεδύετο, και ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρός, και ή πλάνη διελύετο.

Στίχ. Δόξα τῇ αγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐδέσμη χειρᾶς σου, λαός παράνομος, και δεσμῶται ἀλύτων, Σῶτερ δεσμῶν, πάντες ἀπελύοντο, Ἥλιε ἄδυτε Χριστέ, πᾶσα κτίσις δὲ ἀνύμνει σε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοαῖς ἐπνίξατε, αἱμάτων Μάρτυρες, Φαραῶ τὸν διώκτην, φρενοβλαβῶς, ἄμετρα καυχώμενον, και πρὸς τὴν γῆν τὴν νοητὴν, ἀγαλλόμενοι μετέβητε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πτεροῖς τοῦ Πνεύματος, ὑπεριπτάμενοι, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων οἱ Ἀθληταί, χαίροντες ἀνέδραμον, ἐνθα τὸ πρῶτον ἀγαθόν, και ζωὴ και φῶς ἀνέσπερον.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥομφαία τέτρωσαι, τοῦ πάθους Δέσποινα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὅτε αὐτόν, ἔβλεψας σταυρούμενον, και λόγῃ ἄχραντον πλευράν, δι' ἡμᾶς ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥανίσιν Ἄχραντε, πλευρᾶς τοῦ τόκου σου, τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον, και τοὺς δεινούς, σπίλους τῆς καρδίας μου, ἐναποκάθαρρον Ἀγνή, και φωτί σου καταλάμπρυνον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁδὸς εὐθεῖά μοι, ὁδὸς εἰσάγουσα, σωτηρίας πρὸς τρίβους, ή τὴν ὁδόν, τέξασα γενήθητι, ἀποπλανήσει πονηρᾶ, καθ' ἐκάστην ὀλισθαίνοντι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σταγόνα ὄμβρισον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καταλύξεως Κόρη, ή τὴν πηγὴν, τῆς ζωῆς κηῖσασα, τὰς διεκχύσεις τῶν ἐμῶν, παθημάτων ἀναστέλλουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅγία Δέσποινα, τὸν ὑπεράγιον, ή κηῖσασα Λόγον, ἀγιασμόν, τῇ ψυχῇ μου δώρησαι, και τρικυμίας πειρασμῶν τὴν ζωὴν μου ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σε εἰδέναί Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανόν, νέφеси Χριστὲ ἐπὶ Σταυροῦ, γυμνὸς ἐπάγης θελήματι, γύμνωσιν κακίας προσαπεκδύων με, καὶ στολαῖς ἀφθαρσίας φαιδρύνων Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρῷ ἐτάθη ἡ ἀληθῆς, ἄμπελος Χριστὸς ὁ φυτουργός, καὶ γλυκασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, γλεῦκος ἀποστάζων, τὴν μέθην ἄπασαν, τῆς πλάνης ἀναστέλλον τοῦ πολεμήτορος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πεποικιλμένοι τοῖς ἱεροῖς, στίγμασι Χριστοῦ οἱ Ἀθληταί, καὶ τοῖς στεφάνοις κοσμούμενοι, τῷ σαρκὶ παθόντι Θεῷ παρίστανται, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν αἰτούμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποσκοποῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ, δόξαν Ἀθλοφόροι καὶ ζωὴν, καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν, πᾶσαν τρικυμίαν, παθῶν ἠνέγκατε, τῷ πάθει τοῦ Δεσπότη ἐνδυναμούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γαστρὶ χωρήσασα Χριστόν, μόνον τὸν ἀχώρητον παντὶ ὠδίνων ἄνευθεν τέτοκα, νῦν δὲ ὀδυνῶμαι, ἐν τῷ σταυροῦσθαί σε, Υἱέ μου, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐένον ὡς ἔσχηκας τοκετόν, ξένον με γενόμενον Θεοῦ, δι' ἁμαρτίας οἰκείωσιν, ξένωσον ἐκ ταύτης, καὶ τῷ οἰκτίρμονι οἰκείωσον Παρθένε τῇ μεσιτείᾳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄρος πάλαι σε Δανιήλ, βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς, τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσαν, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος, συντρίβων Πάναγνε, τὰ εἰδῶλα τῆς πλάνης σθένει Θεότητος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ταῖς ἐφόδοις ταῖς ληστρिकाῖς, τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, ἡμιθανῆ τε τυγχάνοντα, ἐν ὁδῷ τοῦ βίου καὶ κινδυνεύοντα, διὰ τῆς σε τεκούσης Λόγε ἐπίσκεψαι.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐστέφθης μακρόθυμε, ταῖς ἀκάνθαις τῶν παθῶν, ἐναποτέμνων ἄκανθαν, λόγῃ πλευρὰν ἐτρώθης, καὶ τὸν ἡμᾶς, νεκροὺς ἐργασάμενον, ἀπενέκρωσας ὄφιν πολυμήχανον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰκρίῳ ἀνήρησαι, καταρράσων τοῦ ἐχθροῦ, τὴν δυναστείαν Δέσποτα, δουλείας δὲ πικρᾶς με

ἐλευθερῶν, ἐδέξω ῥαπίσματα, ἀνυμῶ σου οἰκτίρμον τὸ μακρόθυμον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρῷ τειχιζόμενοι, πλάνης τείχη πονηρά, οἱ Ἀθηταὶ κατέστρεψαν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν νικητικοῖς, στεφάνοις κοσμούμενοι, μετῴκηθησαν· ὄθεν μακαρίζονται.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς ὕψος περίδοξον, μαρτυρίου ἑαυτοῦς, ἀναγαγόντες Ἅγιοι, τὰς πονηρὰς ὑψώσεις τοῦ δυσμενοῦς, εἰς γῆν κατεπτώσατε, καὶ στεφάνους ἐξ ὕψους ἐκομίσασθε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα, πῶς ἐπήρθη ἐν Σταυρῷ, φωταγωγοῦν τὰ σύμπαντα, καὶ καταρράσσον σκότους τὸν ἀρχηγόν! ἢ πάναγνος Δέσποινα, μητρικῶς θρηνηδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ῥάβδος ἡ ἔντιμος, ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου φθοροποιούς, ἐννοίας βλαστάνουσαν, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκάθαρσεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θηρὸς ἀμαρτίας με, ὡς κητῶς ἐκ γαστροῦ, τὸν Ἰωνᾶν ἐξάγαγε, ταῖς ἰκεσίαις Λόγε τῆς ἐν γαστρὶ, ἀγνώως χωρησάσης σε, τὸν ἀχώρητον φύσει πολυέλεε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήθυναν Δέσποτα, ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν, τὰ πονηρά μου πταίσματα, ὡς κεκτημένος πέλαγος οἰκτιρμῶν, ἐπίστρεψον σῶσόν με, παρακλήσεσι Λόγε τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον, εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰοβόλον ἀπερράπισας τοῦ δράκοντος, κακίαν ῥαπιζόμενος, καὶ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, μόνε Δυνατέ, τοὺς πάντας ἐφώτισας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ξύλου εὔρατο γευσάμενος τὸν θάνατον, Ἀδὰμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ δὲ δεῦτερος ἐν αὐτῷ, Χριστὸς θανατωθεὶς, ἀθάνατον δίδωσι ζωὴν, ἀπονεκρῶσας τὸν ἐχθρόν, τὸν πολυμήχανον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπομένοντες τὸν Κύριον ἀνήχητε, ταλαιπωρίας Μάρτυρες, τῶν κολάσεων, καὶ ἐν πέτρᾳ ἔστητε στερρᾶ, τῆς πίστεως, πᾶσαν πονηρὰν, ὑποσκελίζοντες ἐχθροῦ, κακίαν θείᾳ ῥοπῇ.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρυνθέντες τοῖς παθήμασιν ἐλάμψατε, Ἡλίου τηλαυγέστερον, καὶ τὰς τοῦ σκότους ἐξουσίας, πάσας, Ἀθληταί, ἐλύσατε μέλλοντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ὑπάρχων ἀναλλοίωτος Θεότητι, ἡλλοίωσας κρεμάμενος Σταυρῷ, κτίσιν ἅπασαν ἢ παρθένος, ἔλεγεν Υἱέ, καὶ βλέπουσα ταῦτα θρηνῶδῶ, ἐκπληττομένη τὴν φρικτὴν, οἰκονομίαν σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος θεώσασα, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, ἀμαρτῶντα με ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὸν ἀγαθόν, τῇ φύσει πικράναντα Θεόν, καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς, αὐτῷ οἰκεῖωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πηγάζουσαν ἐκάστοτε καρδίαν μου, ἀμαρτημάτων ρεύματα ἢ πηγάσασα, σωτηρίας ὕδωρ τοῖς πιστοῖς, καθάρισον μέλπειν ἐμμελῶς· Εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχρημάτισας, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ποιητοῦ, ὃν ἰκέτευε τῶν γῆς με, ρύσασθαι κακῶν, καὶ μέτοχον τῶν ἐν οὐρανοῖς, καταξιῶσαι ἀγαθῶν, Θεογεννήτρια.

Ῥδὴ ἢ Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὑπερήφανον ὄφιν σὺ ἐταπείνωσας, ταπεινώσει καρδίας ξύλῳ ὑψοῦμενος, ὕψιστε Θεέ, καὶ Ἀδὰμ τὸν τοῖς πάθεσι, τεταπεινωμένον, ἀνύψωσας Οἰκτίρμον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τὴν τοῦ ξύλου πικρίαν μεταποιούμενος, ἐπὶ ξύλου ἐτύθης χολῆς γευόμενος, πάντων γλυκασμός, καὶ ζωὴ ἐνυπόστατος, Δέσποτα ὑπάρχων, καὶ φῶς καὶ σωτηρία.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἐκάμψατε γόνυ γλυπτοῖς Πανεύφημοι, ἀλλ' ἐτύθητε ἄρνες ὥσπερ ἀμώμητοι, καὶ τοῦ πονηροῦ τὴν ἰσχὺν κατεκάμψατε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοὶ Πνεύματος ζῶντος ὄφθητε Μάρτυρες, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδαφίσατε, καὶ πρὸς τὸν Ναόν, τὸν οὐράνιον ἤρθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰακώβ σε, προεῖδε Παρθένε κλίμακα, πρὸς οὐράνιον ὕψος ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς τὸν βυθόν, τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ μὴ θέλων ὁ τάλας πράττω τὰ ἄτοπα, συνηθεία δουλεύων καταδουλόγη με, δούλοις πονηροῖς, ἐκ Θεοῦ ὀλισθήσασι, Δέσποινα Παρθένε, ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν ἀγεώργητον, τὸν πηγάζοντα οἶνον πᾶσι σωτήριον, μέθη με πικρᾶς, ἁμαρτίας σκοτούμενον, Δέσποινα Παρθένε, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ με στήσης ἐν ὄρα Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον, ἀλλὰ τὸν πικρόν, στεναγμόν μου δεξάμενος, σῶσόν με πρεσβείαις, τῆς σῆς μητρός Οἰκτίρμον.

Ῥδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ, τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσει τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μέσον τῆς γῆς, μεσοῦσης τῆς ἡμέρας μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου ὑψώθης σταυρούμενος, τοῦ μέσον Παραδείσου καὶ ὑπομείναντος, ὄλισθον καρπὸν φθοροποιόν, ἐπανορθούμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο καὶ ὁ τύραννος, ἐν τῇ ψυχῇ καιρίαν τὴν πληγὴν ὑπεδέχετο, καὶ δεσμῶται φθορᾶς ἀπελύοντο, γνῶσις πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνεφυτεύετο, ἐχθρὸς κατηγοεῖτο, καὶ χαρᾶς πάντα πεπλήρωται.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γῆ συνήφθη Κυρίου Μάρτυρες, τοῖς οὐρανοῖς ἀφ' οὗ Χριστὸς ἐτύθη σταυρούμενος, καὶ ὑμῶν τὴν πληθὺν ἐπεσπάσατο, πληθὸς πολλῶν, βασάνων καθυπομείναςαν, καὶ πληθὺὶ θείων Λειτουργῶν, συνεξαστράπτουσαν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτὶ ἀύλω ἐναπαστράπτοντες, θέσει Θεοὶ Κυρίου χρηματίζετε Μάρτυρες, πρωτοτόκων σκηναῖς αὐλιζόμενοι, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, δόξης πληρούμενοι· ὅθεν κατὰ χρέος οἱ πιστοί, ὑμᾶς γεραίρομεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φρικτὴν λοχείαν ὑπέστην Δέσποτα, ἐν τῷ φρικτῶς σε τίκτειν, ὃν ἡ κτίσις σταυρούμενον, ἐπὶ ξύλου θελήσει μακρόθυμε, ἔφριξε καθορθῶσα, πάλαι ἢ ἄμεμπτος, ἐκλαίει βοῶσα μητρικῶς, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμὲ τὸν μόνον καταπατήσαντα, φρενοβλαβῶς τὸν νόμον σου Χριστέ τὸν σωτήριον, καὶ δεινῇ

παραβάσει δουλεύοντα, καὶ κατακεκριμένον σῶσον οἰκτείρησον, διὰ τῆς τεκούσης σε Ἄγνης, ὡς ὑπεράγαθος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν ἐν ζάλῃ μοι κινδυνεύοντι, τῶν πειρασμῶν γενοῦ θεοχαρίτωτε Δέσποινα, καὶ παθῶν μου τὸν σάλον πραύνουσα, τὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου ξήρανον πέλαγος, ὅπως κατὰ χρέος σὲ ὑμνῶ, τὴν πολυύμνητον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅδον εὐθειᾶν μοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὐρεῖν δυνησομαι τὴν πύλην τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰ ἄνω Παρθένε Βασιλεία, πρὸς τὰ τοῦ Παραδείσου, θεῖα σκηνώματα, πρὸς τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, μακαριότητα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στρατὸς Μαρτύρων, Ὁσίων σύλλογος, Ἱεραρχῶν Δικαίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μετὰ τῆς σὲ Τεκούσης, ἐκδυσωποῦσί σε. Σῶσον ἡμᾶς, οἰκτεῖρον Χριστέ, ὡς πολυέλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονεῖαν κατὰβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδεῖας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήρηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ, προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Πάναγος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα, θρηνηδοῦσα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐκουσίως, ὑψωθείς ἐπὶ τοῦ ξύλου, τοὺς εἰς βάθη κακῶν ὀλισθήσαντας, ἀνεκαλέσω, μόνε πολυέλεε.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Γῆ ἐσεΐσθη, καὶ ὁ ἥλιος ἐσβέσθη, καθορῶν σε ἐπὶ ξύλου Ἥλιε, δικαιοσύνης, θελήματι πάσχοντα.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Παθημάτων, Ἀθλοφόροι κοινωνοῦντες, τοῦ Δεσπότη καὶ θείας λαμπρότητος, συγκοινωνεῖτε, μεθέξει θεοῦμενοι.

Δόξα...

Ἵψωσόν με, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας, τῆς Τριάδος ὁ εἰς ἐθελούσιον, καθυπομείνας, Χριστέ μου καθήλωσιν.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα, τῷ Σταυρῷ καὶ καθορῶσα, ἐκουσίως τὸν σὸν Υἱὸν πάσχοντα, Παρθενομήτορ, τοῦτον ἐμεγάλυνας.